

תפ"ח 43585/02/13 - מדינת ישראל נגד גנאדי פייסחוב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 43585-02-13 מדינת ישראל נ'
אבריאיל(עציר)

בפני	כב' השופט אזולאי	המאשימה
	כב' השופט זלוצ'ובר	
	כב' השופטת רז-לוי	
בעניין:	מדינת ישראל	
	ע"י ב"כ עו"ד בלנרו	
	נגד	
	גנאדי פייסחוב (אבריאיל)	
	ע"י ב"כ עו"ד חן בן חיים	הנאשם

גזר דין

ניתן לפרסם את גזר הדין, כאשר חל איסור פרסום כל פרט מזהה ביחס למתלוננת, לרבות שמה, מקום מגוריה או כל פרט אחר שעלול להביא לזיהויה.

השופטת י. רז-לוי

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של מעשה סדום לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(2) + (4) + סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"); עבירת אינוס לפי סעיף 345(ב)(2) + (4) + סעיף 345(א)(1) לחוק; עבירה של ניסיון למעשה סדום לפי סעיף 25 + 347(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(2) + (4) + סעיף 345(א)(1) לחוק; מעשה מגונה - עבירות לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(2) + (4) + סעיף 345(א)(1) לחוק; עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק ועבירה של הדחה לפי סעיף 245(ב) לחוק.

כמתואר בכתב האישום וכעולה מהכרעת הדין, המתלוננת, חיילת בשירות סדיר באותה עת, הגיעה לסופשבוע בעיר אילת כאשר היא מתלווה לאם אשר התארכה במלון בעיר במסגרת מפגש קהילתי חברתי.

2. המתלוננת יצרה קשר עם הנאשם עמו הייתה לה הכרות שטחית קודמת והם יצאו יחד לבלות עם חברים נוספים של הנאשם. למחרת היום יצר הנאשם קשר עם המתלוננת והזמין אותה להגיע לפאב שם תיערך מסיבת יום הולדת לאחד מחבריו. המתלוננת הגיעה לשם ושהתה במקום יחד עם הנאשם וחבריו, עד שבשעה מאוחרת יותר הציע הנאשם למתלוננת לבוא עמו לדירתו כדי להביא משם את מתנת יום ההולדת לאותו חבר והיא התלוותה אליו. בהגיעם לדירה הנאשם תפס לפתע את המתלוננת בכוח בצווארה, חנק אותה, השליך אותה על המיטה, שלף סכין ואיים עליה שתתפשט ושם היא רוצה לחיות, שתעשה מה שהוא אומר והכל כשהמתלוננת בוכה.

המתלוננת העידה, כי הנאשם אמר לה שהיא ראתה מי הם חבריו ועם מי הוא מסתובב ושחבל על החיים שלה, כאשר הוא עומד לספור עד עשרים ובזמן הזה עליה להתפשט.

3. בהמשך הנאשם נעמד מולה כשהוא אוחז בסכין והחל לספור לאחור והמתלוננת החלה להתפשט תוך כדי בכי ותוך כדי שהיא מציינת בפני הנאשם שהיא בתולה על מנת שיניח לה. הנאשם הוריד את בגדיה של המתלוננת, התפשט, החדיר את איבר מינו לפיה תוך כדי שהוא נוגע בה בחוזקה ומחדיר את אצבעותיו לתוך איבר מינה. כאשר היא בכתה והתחננה שיעזוב אותה, הנאשם שאל אותה אם היא לא אוהבת את החיים שלה והיא רוצה למות היום והמשיך במעשיו. המתלוננת העידה, כי הנאשם תוך כדי שהוא צועק ומאיים עליה בסכין, הכריח אותה להכניס את כל איבר מינו לפיה והיא חשה שהיא נחנקת ורצתה להקיא. לאחר מכן, כאשר לא הצליח להגיע לסיפוק מיני, תפס אותה בבטנה, הוריד את ראשה בחוזקה וניסה להכניס את איבר מינו לפי הטבעת שלה.

בהמשך כאשר המתלוננת ביקשה ממנו והתחננה בפניו "רק לא זה, רק לא זה" הנאשם תפס בשיערה ואז הכריח אותה לבצע בו שוב מין אוראלי ובהמשך ניסה שוב להכניס את איבר מינו לפי הטבעת. בשלב זה המתלוננת בכתה מאוד ואז הנאשם נסוג ולא הכניס את איבר מינו לפי הטבעת.

בהמשך המתלוננת שאלה את הנאשם אם היא יכולה להתלבש, ולבסוף הסכים שתתלבש ותלך. המתלוננת התלבשה ויצאה מדירת הנאשם לאחר שזה איים עליה כי אם תגיש תלונה במשטרה ימחק לה כל דור במשפחה ואם תתלונן היא תפגע כפליים. המתלוננת נכנסה לקיוסק שהיה במקום כשהיא בוכייה ומפוחדת והמוכר נתן לה מים, הזמין מונית והחביא אותה בקיוסק עד שהגיעה המונית.

הנאשם כפר במיוחס לו וטען, כי היה מגע מיני מינורי בהסכמה ולא מעבר לכך, ומכאן נשמעו ראיות והנאשם הורשע לאחר שמיעת הראיות.

טיעוני הצדדים לעונש

4. **ב"כ המאשימה** הדגישה, כי מתחם העונש ההולם צריך להיעשות בהתאם לעקרון המנחה בענישה שהינו עקרון ההלימה בין חומרת המעשה ונסיבותיו, מידת אשמו של הנאשם ומידת העונש המוטל עליו. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה במקרה זה הינו זכותה של המתלוננת לכבוד, שלמות גופה, שליטה ואוטונומיה על גופה ופרטיותה. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה צוין, כי הנאשם ניצל את תמימותה של המתלוננת, ביצע בה עבירות מין קשות תוך איומים ופגע בביטחונה האישי של המתלוננת, באוטונומיה שלה על גופה, כאשר במעשי הנאשם קיים מימד של השפלה וביזוי.

באשר לנזק שנגרם למתלוננת, הפנתה ב"כ המאשימה לאמור בתסקיר נפגע העבירה ולנזק המצוין שם. ביחס לתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם צוין, כי שירות מבחן המליץ על ענישה מוחשית ומרתיעה שתבהיר לנאשם את חומרת מעשיו.

מכאן ביקשה המאשימה מבית המשפט לקבוע מתחם ענישה בין 11 - 16 שנים תוך שהיא עותרת להשתת עונש בטווח העליון של המתחם ופסיקת פיצוי משמעותי למתלוננת שישקף את הנזק שנגרם לה.

5. **ב"כ הנאשם** מנגד ביקשה שלא למצות את הדין עם הנאשם ולקבוע מתחם עונש הולם בגין כל העבירות שכן מדובר באישום אחד שבוצע כלפי קורבן עבירה אחד באירוע ספציפי. באשר **לערכים**

החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה צוין, כי אלו בעיקרם שלמות גופם וכבוד האדם של
הקרבתו ופגיעה באוטונומיה שלהם. עם זאת, יש מקום לאבחן בין פגיעה ארוכת טווח כמו למשל
בעבירות מין במשפחה, או בעבירות שמבוצעות תוך ניצול יחסי מרות לעומת מקרה של פגיעה בודדת
כמו כאן.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת צוין, כי מתחם העונש ההולם במקרים דומים הסתכם במספר שנות מאסר (בין
2 - 5 שנות מאסר). באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ציינה, כי יש לשקול לקולא את העובדה
שהנאשם לא תכנן את ביצוע העבירה, כי היה מדובר במעשה פזיז וכי המתלוננת היא זו שיצרה עם הנאשם קשר
בתחילה ורק לאחר מכן יצר הנאשם קשר אתה והציע לה לצאת ליום הולדת עם חברים בפאב.

6. עוד הטעימה ב"כ הנאשם, כי הנסיבות הקבועות בחוק לא רלוונטיות לענייננו ואין לגזור מהן נסיבה
לחומרא. ב"כ הנאשם הטעימה, כי הנאשם בסופו של דבר חדל ממעשיו והורה למתלוננת להתלבש ואף
ביקש סליחה למרות שהיה יכול להמשיך לבצע את מה שהחל בו, שכן לא היה שום גורם שהפריע לכך.
עוד צוין, כי עבירת האינוס הייתה ע"י החדרת אצבעות ולא איבר המין ובאשר למעשה הסדום, בסופו של
דבר, הנאשם הפסיק כאשר המתלוננת ביקשה זאת ולא ביצע עבירת אינוס של החדרת אבר מינו כאשר
ציינה שהיא בתולה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ציינה, כי הנאשם בן 25 שרק התחיל את חייו ועברו הפלילי אינו
מכביד.

עוד הטעימה ב"כ הנאשם, כי נסיבות חייו של הנאשם קשות מנשוא כפי שפורט בהרחבה בתסקיר שירות מבחן.
הנאשם חווה מראות טראומטיים מאד כבר בגיל צעיר, התגורר ברחוב ולמרות זאת דאג לשמור על עצמו ושמר
על אורח חיים נורמטיבי. באשר למצבו המשפחתי כיום הוגשו מסמכים רפואיים לגבי מצבה של אמו, אשר
התדרדר מאז מעצרו. המדובר במעצרו הראשון של הנאשם אשר שוהה במעצר מזה שנתיים, והעובדה שניהל
את משפטו עד תום אינה צריכה לשמש לחובתו.

7. **מתסקיר שירות המבחן עולה,** כי הנאשם כבן 25, רווק, יליד צ'צ'ניה, אב לילדה בת 6 שמתגוררת
עם אמה ברוסיה. נישואיו של הוריו (האב מוסלמי והאם יהודייה) נתקלו בהתנגדות רבה ובהיותו בן 4
נרצח אביו לנגד עיניו. בגיל צעיר עלה עם אמו, סבתו ואחיותיו לארץ, כאשר בהמשך נשלח לפנימייה
דתית, דבר שגרם לו לקשיים נוספים והקשר עם בני משפחתו היה רופף אם כי כיום אמו תומכת בו
ומגיעה לבקרו. הנאשם לתקופות מסוימות התגורר ברחוב וטופל ע"י אנשים בוגרים שפרשו עליו את
חסותם, אנשים שהיו לעתים מעורבים בפלילים, ולמרות זאת נמנע משימוש בסמים. בשנים האחרונות
טרם מעצרו הנאשם עבר להתגורר באילת ועבד במלון, כמוכר בדוכן בטיילת, ובהמשך איש שיווק של
סירה תיירותית ובמסגרת עבודתו הכיר את בת זוגו.

הנאשם שלל אף בפני שירות מבחן את ביצוע המעשים והעבירות בהן הורשע וציין שהיה מגע בהסכמה בלבד
בינו לבין המתלוננת. שירות המבחן ציין, כי הנאשם גדל באווירת אלימות קשה וחווה תחושות של דחיה וחוסר
שייכות. כדרך להתמודד עם קשייו הפנים דפוסים אלימים והינו בעל רמת תוקפנות גבוהה. התרשמות שירות
המבחן הינה, כי הנאשם גייס את כל כוחותיו להתמודד עם הקשיים שחווה אך לא פיתח כלים להתמודדות
בשעות לחץ, מתקשה בוויסות תגובותיו ובעל חוסר אמון בסיסי בסביבתו, וכאשר צרכיו ורצונותיו אינם נענים,
יכול לנהוג באלימות על מנת לספק אותם. מכאן סבר שירות המבחן, כי קיים סיכון גבוה לחזרה להתנהגות

פלילית בעתיד לאור ערכי חברה שליליים ודפוסים אלימים כדרך להתמודדות.

לאור כל זאת ציין שירות המבחן, כי יש מקום להטיל על הנאשם ענישה מוחשית ומרתיעה שתבהיר לו את חומרת מעשיו.

לנאשם רישום פלילי ללא הרשעה בעבירת איומים משנת 2005 בהיותו קטין והרשעה בעבירה של הפרת צו של בית המשפט שנועד להגן על אדם.

דין

8. הנאשם הורשע בביצוע עבירות מין חמורות ביותר במתלוננת. המעשים נעשו תוך שימוש באלימות, איומים והפחדה כשהוא מצמיד סכין תחת עיניה של המתלוננת לאחר שהתנגדה, תופס את צווארה בכוח, חונק אותה, תוך כדי ספירה לאחור ואיומים על המתלוננת שתתפשט ותיענה לבקשותיו, וכל זאת תוך השפלתה וביזויה.

למעשיו של הנאשם ממד נוסף של חומרה יתירה בשל כך שהמעשים המיניים נעשו תוך דריסה ביד רמה של כבודה של המתלוננת, כאשר הנאשם התייחס למתלוננת כאל חפץ כשהוא פוקד עליה תוך איומים שתעשה כך או אחרת לסיפוק רצונותיו וגחמותיו; והכל תחת איומי סכין כשהמתלוננת כל העת בוכה, מבועתת ומתחננת בפניו שיחדל ממעשיו.

תוצאות מעשיו של הנאשם שכללו אינוס המתלוננת וביצוע עבירות מין נוספות בגופה במספר אופנים, תוך השפלת המתלוננת, ביזויה, החפצתה ורמיסת כבודה, מתוארות בפירוט בתסקיר נפגעת העבירה. התסקיר מגלה תמונה קשה של פגיעה במתלוננת במספר מישורי חיים ורבדים. תוצאות המעשים והפגיעה ניכרות לא רק במתלוננת עצמה אלא בכל בני המשפחה, בהוריה ובאחיה כאשר המשבר העמוק אליו נקלעה המשפחה גרם אף להעתקת מקום המגורים מהעיר בה התגוררו ובה היו נטועים שורשי המשפחה במשך שנים רבות. המשפחה כולה שילמה מחיר כבד בעצם המעבר, והכל על מנת להתחיל מחדש במקום בו הם אינם מוכרים ואיש לא יודע על דבר המעשה.

רבות דובר על חומרתן של עבירות מין ויפים לעניין זה לדבריה של השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 9994/07 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (11.8.2008):

"על חומרתם הרבה של מעשי מין המתבצעים בזולת בהיעדר הסכמה מרצון אין צורך להכביר מילים. הפסיקה השיפוטית ביחס לעבריינות הפלילית בתחום זה מוליכה מזה שנים קו בולט של החמרה בדין הן בהיבט הגמול והן בהיבט ההרתעה. הניצול המיני של הזולת בדרך של כפייה, או תוך אי התחשבות בהיעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר בביטחון הגופני והנפשי של הפרט, ובשלום הציבור ככלל. הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן, והורסת בו חלקה טובה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את השתלטות החזק והברוטאלי על החלש וחסר האונים. היא מצריכה התערבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי להגן על קרבתות עבריינות המין בפועל ובפוטנציה."

מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם תעשה בהתאם לעקרון המנחה שנקבע בתיקון 113 היינו: **"קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו"** (סעיף 40ב לחוק). בקביעת מתחם הענישה על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א)), כאשר מידת הפגיעה נגזרת בין היתר מנסיבות ביצוע העבירה.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה הינם שלומה של המתלוננת, גופה, נפשה, כבודה, ביטחונה, האוטונומיה של המתלוננת על גופה, פרטיותה, כאשר מעשיו של הנאשם פגעו בכל אלו בצורה קשה ובוטה.

יפים לעניין זה דברים שנאמרו בע"פ 4284/13 פלוני נ' מדינת ישראל (01.06.2014)

"על חומרתן של עבירות מין אין צריך להכביר מילים ... הדברים נכונים ביתר שאת שעה שמדובר בעבירת האינוס, שכן "פלישה שלא-בהיתר לגופה של אישה, לגופו של אדם, משפילה היא - משפילה ומדכאת; כואבת היא, כואבת-במאוד; פוגעת היא - פגיעה חדה וכואבת; מעליבה היא - והעלבון עמוק וצורב" (ע"פ 115/00 טייב נגד מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 289, 329 (2000))."

במקרה שבפנינו מעשיו של הנאשם נעשו באלימות, תחת איומי סכין, תוך השפלת המתלוננת, ביזויה והותרת צלקות קשות אשר לא ימחו.

באשר למדיניות הענישה הרי שמדיניות הענישה בעבירות מין הינה מחמירה ומשקפת את הגינוי והסלידה של החברה מביצוע עבירות מין.

"עבירות המין, ובראשן החמורות שבהן - העבירות של אינוס ושל מעשה סדום - הן בין העבירות המכוערות והחמורות המנויות בחוק העונשין. הן פוצעות את הקורבנות בגוף ונפש, ועל כן הולם אותן עונש מאסר ממושך ... לפיכך, בית משפט זה קבע לאורך השנים מדיניות ענישה מחמירה ביותר בעבירות מסוג זה..." [ע"פ 2963/13 מדינת ישראל נ' פלוני (10.02.2014)].

עיון בפסיקה מעלה, כי קשת הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם וביניהן עבירת האינוס ומעשה סדום היא רחבה למדי, כאשר קיים שוני בין מקרה למקרה לאור נסיבות ביצוע העבירה, אופן ביצוע המעשה ורמת האלימות.

בע"פ 3998/13 יורם אביקזר נ' מדינת ישראל (4.2.2015) - המערער הורשע לאחר הודאתו בעבירות של מעשה סדום, איומים, ומעשה מגונה בכוח (ריבוי עבירות). באותו עניין המתלוננת צעדה ברחוב והמערער שנסע לידה עצר וטען כי הוא מכיר אותה והציע לה הסעה. המתלוננת נענתה ובהמשך המערער עצר בסמטה חשוכה שם יצא מהרכב, פתח את הדלת הקדמית והורה לה להתפשט. לאחר שסירבה הוא תקף אותה ומשך בשערותיה, נשכב עליה בכוח תוך שהוא מחכך את איבר מינו בישבנה, הוריד לה את החולצה בכוח והחל לשפשף את איבר מינו ברגלה במטרה להחדירו לאיבר מינה. לבסוף החדיר בכוח את איבר מינו לפיה, כל זאת

תוך שהוא מאיים שיפגע בה. בית המשפט העליון דחה את הערעור על העונש שהושת על המערער - 10 שנות מאסר לריצוי בפועל, תוך שציין כי מתחם הענישה שנקבע על ידי בית המשפט קמא - בין 7 ל- 12 שנות מאסר בפועל הוא ראוי ומאוזן.

בע"פ 8492/11 פלוני נ' **מדינת ישראל** (2.2.2015) - הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירות של אינוס, מעשה סדום וניסיון למעשה סדום. בין המתלוננת לבין הנאשם נוצר קשר ברשת חברתית באינטרנט המתלוננת, הם קבעו להיפגש והנאשם אסף אותה מביתה. משם נסעו השניים במונית לחורשה, שם ישבו ושתו יחד משקאות אלכוהוליים. במהלך מפגש זה, הנאשם ביצע במתלוננת את עבירות המין בהן הורשע, תוך שהוא מושך בשערותיה, מטיח את ראשה בשולחן, מפילה ארצה, סוטר לה ומפשיטה מבגדיה. הנאשם החדיר את איבר מינו לאיבר מינה כשהיא מתנגדת, החזיק מעל ראשה בקבוק זכוכית ואיים עליה, החדיר את אצבעותיו לפי הטבעת שלה ואף ניסה להחדיר את איבר מינו לפיה אך נכשל בכך בשל התנגדותה. בית המשפט העליון הפחית את העונש מ-10 שנות מאסר בפועל ל-9.5 לאחר שזיכה את המערער מעבירת האיומים תוך שהותיר את ההרשעה בתקיפה.

בע"פ 7867/11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.9.2013) - התערב בית המשפט העליון בעונש שהוטל העל המשיב והחמיר את עונשו מ-6 שנות מאסר ל-8 שנות מאסר, תוך שציין כי אינו ממצה את הדין עם המשיב ותוך התחשבות בכך שהמשיב הודה באופן חלקי. באותו ענין, המשיב הציע הסעה למספר אנשים ביניהם המתלוננת, כאשר בסופו של דבר לאחר שהנוסעים ירדו הוא עצר את הרכב ונעל את הדלת, התנפל עליה הצמיד סכין לצווארה, הוציא את איבר מינו, חיך את איבר מינו בחזה ואז דחף בכוח את איבר מינו לפיה והגיע לסיפוק מיני, לבסוף הורה לה לצאת מהרכב תוך שהוא דוחף אותה ומורה לה בידו שלא להתלונן במשטרה. בענייננו הנאשם לא הודה והמעשים עצמם חמורים יותר וכוללים עבירת אינוס.

בע"פ 204/09 **רפאל יוחייב נ' מדינת ישראל** (20.12.2010) - המערער הורשע בעבירות אינוס בנסיבות מחמירות, מעשה סדום בנסיבות מחמירות ופציעה בנסיבות מחמירות והושתו עליו 15 שנות מאסר לריצוי בפועל. המערער שהכיר את המתלוננת הכרות שטחית פגש בה באקראי והזמין אותה לדירתו. בכניסה לדירה הגיח מאחוריה, הכה אותה בראשה באמצעות חפץ מתכתי הדומה לגרזן. כתוצאה מכך נגרמו לה חבלות בראשה ובידה. לאחר מכן המערער ליקק את איבר מינה, הכריח אותה לבצע בו מין אוראלי, להטיל את מימיה בתוך פיו, ולבסוף החדיר את איבר מינו לאיבר מינה. הוא לא אפשר לה לצאת מהדירה ופיקח עליה כאשר לבסוף היא קפצה מן המרפסת בקומה השלישית וספגה חבלה רב מערכתית, כאשר המדובר במקרה שנסיבותיו חמורות יותר מנסיבות ענייננו.

10. באשר לפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה הרי מבין פסקי הדין אליהם הפנתה נראה שפסק הדין בע"פ 6240/10 **שומיה אלמנר נ' מדינת ישראל** (14.10.2012) רלוונטי לענייננו, אם כי באותו מקרה היה גם רכיב של שוד ועל כן נסיבותיו חמורות יותר, כאשר שם נגזרו על המערער 16 שנות מאסר בפועל וערעורו כנגד העונש נדחה. המדובר היה בעובדת זרה שהמערער הוביל אותה אל דירתו בתואנת שווא. המערער נעל את הדלת, תפס בחוזקה בשערה והדף בה לכיוון הקיר, הדף אותה על המיטה ולבסוף היא הסכימה להתפשט לאחר שהבחינה בסכין בסמוך, והמערער החדיר בכוח את איבר מינו לאיבר מינה, תלש שרשרת זהב מצווארה והיא נתנה לו טבעת, כאשר הדבר היה תוך שהוא מחזיק בסכין ומאיים עליה שאם תלך למשטרה יהרוג אותה.

באשר לתפ"ח 1178/00 אליו הפנתה המאשימה, דובר על נסיבות דומות לענייננו והושתו על הנאשם 10 שנות עמוד 6

מאסר, אם כי נראה שהמקרה שלנו חמור יותר לנוכח השימוש בסכין וריבוי העבירות; ובאשר לע"פ 9314/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** אליו הפנתה המאשימה, הרי מדובר בנסיבות חמורות יותר, בעיקר לאור העובדה כי המערער שם ביצע את המעשים במתלוננת בידעו כי היא לקויה בשכלה ובנפשה, ועל כן אין להקיש ממנו על המקרה דכאן.

11. באשר לפסיקה אשר הוגשה ע"י ב"כ הנאשם, הרי מדובר בפסיקה במקרים קלים יותר שאין לגזור ממנה את העונש הראוי במקרה זה. כך למשל ביחס לתפ"ח 2965-06-11 **מדינת ישראל נ' נ.ש** מדובר בהרשעה בעבירות של מעשה סדום, מעשים מגונים והדחה בחקירה, אך המעשים המגונים לא בוצעו באלימות ולא תחת איומי סכין, כפי שבענייננו, ואף לא הוגש תסקיר נפגע עבירה ועל כן קשה היה לאמוד את מידת הפגיעה במתלוננת.

ביחס לע"פ 8647/07 **פלוני נ' מדינת ישראל**, הרי שם דובר בעבירות של מעשה מגונה בלבד, כאשר המדינה חזרה בה מאישום בעבירת האינוס, וברור שאין הנדון דומה לראיה.

בדומה בע"פ 5773/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** דובר בביצוע מעשים מגונים של אב בביתו, באירוע אחד בלבד, וכאמור בענייננו המדובר בעבירות מין חמורות שבוצעו באלימות ובאיומים.

פסקי דין נוספים אליהם הפנתה ב"כ הנאשם, כמו ע"פ 8980/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** היו כאלו שהייתה בהם הודיה, והעונש הושת במסגרת הסדר טיעון שכלל הסכמות אף לגבי העונש, ועל כן אינם רלוונטיים לענייננו.

השיקול השלישי שאנו מצווים לשקול בקביעת מתחם העונש ההולם קשור בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. בסעיף 40ט' לחוק מפורטות הנסיבות אשר על בית המשפט להתחשב בהן ככל שהן משפיעות על חומרת מעשי הנאשם ואשמו של הנאשם.

במקרה דכאן הנאשם ניצל את ההיכרות השטחית בינו לבין המתלוננת ואת האמון שנתנה בו כדי להביא אותה לדירתו ולבצע שם את זממו. הנאשם ניצל באופן ציני ובוטה את תמימותה של המתלוננת בכך שאמר לה שעליו ללכת לדירתו להביא את מתנת יום הולדת לחבר. כיוון שהמתלוננת לא הכירה את הנוכחים האחרים באותו מפגש ולאחר שהוא הציע לבוא איתו, היא התלוותה אליו ונפלה קרבן למעשיו. אציין בעניין זה שאין לקבל את טענת ב"כ הנאשם שיש לשקול לקולא את העובדה שהמעשים לא היו מתוכננים, בעוד שעולה מעדות המתלוננת שהנאשם הביא אותה לדירה בתואנת שווא, וכי כבר במונית בדרך לביתו הוא כיבה את מכשיר הפלאפון שלה, ומכאן שלא ניתן לטעון להעדר תכנון.

שיקול נוסף לגזירת דינו של הנאשם הינו הפגיעה והנזק שנגרמו למתלוננת כתוצאה ממעשיו.

12. מקרא תסקיר נפגעת העבירה מעלה תמונה עצובה של מתלוננת צעירה שהייתה במהלך שירותה הצבאי, שירתה בתפקיד משמעותי בצה"ל, ואף הוצע לה לצאת לקורס קצינות, דבר שלא יצא לפועל בעקבות הפגיעה בה. התסקיר מלמד על מספר תחומי נזק שהותירה הפגיעה הקשה במתלוננת במישורים שונים, הן במישור התפקודי והן במישור הרגשי, כולל ויתורים רבים שהיא ערכה מאז הפגיעה. לאור תמונת הנזק הקשה שתוארה בתסקיר הומלץ כי יוטל על הנאשם פיצוי כספי משמעותי בנוסף לענישה מוחשית ומרתיעה שתבהיר לו את חומרת מעשיו.

באשר למשקל שיש ליתן לפגיעה ולנזק שנגרם לנפגעי עבירה, הרי כבר נפסק לא אחת, כי יש לתת משקל

משמעותי בעת גזירת עונשם של עברייני מין לנזק שגרמו לנפגע העבירה ולצללקות שהותירו בנפשו [ע"פ 3873/08 שמעון אטיאס נ' מדינת ישראל (לא פורסם, מיום 6.9.10)].

נוכח האמור, לאחר ששקלנו את נסיבות המקרה שבפנינו, בהתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות ביצוע העבירה, במידת אשמו של הנאשם ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאנו כי מתחם הענישה ההולם עומד על מנעד שבין 9 שנים לבין 12 שנים.

גזירת עונשו של הנאשם בגבולות מתחמי הענישה

14. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש שנקבע (סעיף 40ג(ב)), כאשר בגזירת עונשו של הנאשם על בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק).

בגזירת עונשו של הנאשם יש להתחשב בהרתעתו האישית של הנאשם (סעיף 40 לחוק) לבל יבצע מעשים דומים בעתיד. שירות המבחן התרשם, כי יש צורך בענישה מוחשית ומרתיעה על מנת להבהיר לנאשם את חומרת מעשיו וזהו אף הרושם הנוצר מעדותו של הנאשם בפנינו לענין עמדותיו כעולה אף מתסקיר שירות המבחן.

זאת ועוד, בגזירת העונש שקלנו אף את הרתעת הרבים (סעיף 40ז לחוק) מפני ביצוע עבירות מין. למגינת לב, עבירות מין הן בבחינת נגע קשה אשר פגיעתו רבה וקשה ועל כן חובה על בית המשפט להירתם למאבק בעבירות אלו על ידי השתת עונשים מרתיעים ועל כן אף שיקול זה נלקח בחשבון בגזירת העונש.

עוד יש לזכור, כי הנאשם לא הביע כל חרטה או אמפתיה כלפי המתלוננת וכעולה מתסקיר שירות המבחן התקשה להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה והוא משתמש באחרים בסביבתו לסיפוק צרכיו.

עוד נציין, כי בתיק זה נשמעו הראיות עד תומן. אין חולק כי כפירה באשמה וניהול המשפט לא נזקפות לחובת הנאשם (ראה סעיף 40 י"א(6) לחוק), עם זאת, הוא אינו זכאי לאותה הקלה והתחשבות לה זכאי, מי שבחר להודות ולהביע חרטה וחסך את העדת המתלוננת.

15. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את העובדה שהמדובר בנאשם שנסיבותיו האישיות אינן קלות כלל ועיקר; כי הנאשם למרות נסיבות חייו הקשות ניסה ואף הצליח בחלק גדול מחייו לנהל אורח חיים נורמטיבי, עבד ואף קיים קשר זוגי; וכי הנאשם צעיר בגילו ועברו הפלילי אינו מכביד.

עם זאת, בשים לב לחומרת מעשים של הנאשם, נראה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם בשל עקרון ההלימה והצורך בהרתעתו האישית והרתעת הרבים.

16. אשר על כן, לאחר ששקלנו את טיעוני הצדדים, את מכלול נסיבות העניין ואת השיקולים לקולא ולחומרא, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 11 שנים מיום מעצרו 17.2.13

ב. מאסר מותנה של 24 חודשים והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע או כל עבירת מין שהיא פשע.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 50,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אדר תשע"ה, 02 מרץ 2015, במעמד הצדדים.

ברוך אזולאי, שופט אב"ד נתן זלוצ'ובר, שופט יעל רז-לוי, שופטת